

N:o 56.

Af herr **P. Svensson** i Brämhult, om ändrad lydelse af § 23 riksdagsordningen.

Vid 1888 års riksdag väckte jag i motionen n:o 146 i Andra Kammaren förslag om sådan ändring af § 23 riksdagsordningen, att arfvodet för Andra Kammarens ledamöter måtte bestämmas till tio kronor för dag, räknadt från och med den dag ledamot intagit plats i kammaren till och med den dag riksdagen afslutades eller ledamot af annan anledning afginge från sin befattning under riksdagen, samt att ledamot, som icke i rätt tid vid riksdagen sig instälde, skulle vara förlustig sitt dagtraktamente endast i det fall, att han ej kunde uppgifva förfall, som af kammaren godkändes.

Denna motion kunde icke af konstitutionsutskottet i oförändrad form bifallas, hvaremot utskottet afgaf det förslag, som återfinnes i konstitutionsutskottets utlåtande n:o 7 för 1888. Under den i båda kamrarne förda diskussionen uttalades allmänt nödvändigheten af den föreslagna lagförändringen, och blef förslaget i Första Kammaren bifallet utan votering, hvaremot Andra Kammaren efter votering med 98 röster mot 86 afslog detsamma af skäl, som här icke behöfva upprepas.

Då Riksdagen erkänt önskvärdheten af en lagförändring, då jag fortfarande hyser den meningen, att lagförändringen är af behovet påkallad, och då jag hoppas att Riksdagen täcktes se frågan blott ur ekonomisk synpunkt, vågar jag redan nu underställa densamma Riksdagens pröfning. Visserligen anser jag äfven nu, att det vore rättast att bestämma arfvodet till tio kronor för hvarje dag riksdagen är samlad, men då jag ej vågar hoppas på framgång för ett sådant förslag, får

jag vördsamt föreslå, att Riksdagen ville besluta, att § 23 i riksdagsordningen måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Hvarje ledamot af Andra Kammaren åtnjuter af statsmedel ersättning för resekostnad till och från riksdagen samt arfvode af ett tusen tvåhundra kronor för hvarje lagtima riksdag; dock att, när antingen Konungen upplöser Riksdag, innan den varit fyra månader tillsammans, eller ledamot af kammaren eljest afgår från sin befattning under riksdagen, innan så lång tid af dess sammanträde förflutit, så ock under urtima riksdag, samt under riksdag som sammanträdt näst efter upplöst riksdag på grund af Konungens förordnande om nya val, kammarens ledamot undfår, jemte resekostnadsersättning, i dagtraktamente tio kronor, hvilket dock ej må öfverstiga sammanlagdt ett tusen tvåhundra kronor.

Den ledamot af kammaren, som icke i rätt tid vid riksdagen sig inställer, skall för hvarje dag han uteblifver vara förlustig tio kronor af arfvodet.

Anhålles om remiss till vederbörligt utskott, samt att utskottet täcktes göra de redaktionsförändringar, som anses nödvändiga.

Stockholm den 26 januari 1889.

P. Svensson.
